

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **T. T. H.**, zast. Mgr. Markem Čechovským, advokátem, se sídlem Opletalova 25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 3. 2017, č. j. MV-13065-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 2. 2021, č. j. 3 A 71/2017 - 69,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost a za návrh na odkladný účinek ve výši **5.000 Kč** k rukám jeho zástupce Mgr. Marka Čechovského, advokáta. Soudní poplatek bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán prvního stupně“), rozhodnutím ze dne 13. 9. 2016, č. j. MV-102817-5/OAM-2016 (OAM-11481-13/DP-2016), zamítlo žádost žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ a platnost povolení k dlouhodobému pobytu neprodloužilo podle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 a s § 37 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobkyně byla pravomocně odsouzena za spáchání úmyslného trestného činu.

[2] Žalovaná shora označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.

[3] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalované žalobu u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který ji v záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní napadá rozsudek městského soudu kasační stížností. Její součástí učinila rovněž návrh na přiznání odkladného účinku.

[5] Dříve než o kasační stížnosti a návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mohl Nejvyšší správní soud rozhodnout, vzala ji stěžovatelka zpět podáním datovaným 23. 4. 2021.

[6] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) téhož zákona, soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[7] Jelikož projev vůle stěžovatelky, učiněný podáním datovaným 23. 4. 2021, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatelka zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením a nemá zájem na jeho dalším pokračování, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona řízení o kasační stížnosti zastavil.

[8] S ohledem na zpětvzetí kasační stížnosti již Nejvyšší správní soud nerozhodoval ani o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jelikož to považuje za nadbytečné s ohledem na projev vůle stěžovatelky nepokračovat v tomto řízení.

[9] O náhradě nákladů řízení bylo za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

[10] Podle § 10 odst. 3, věty první, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Soud proto rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 4.000 Kč stěžovatelce. Současně se stěžovatelce vrací i zaplacený soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnost ve výši 1.000 Kč, o němž z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud vůbec nerozhodoval (viz § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Soudní poplatek v celkové výši 5.000 Kč bude vrácen k rukám zástupce stěžovatelky Mgr. Marka Čechovského, advokáta. Lhůta k vrácení soudního poplatku vyplývá z § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích, podle kterého je-li soud povinen vrátit již zaplacený poplatek nebo přeplatek na poplatek, učiní tak ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým o vrácení rozhodl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2021

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu

